

Jézus Urunk tanítása

2019. december 6.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm a mai napon testvéreimet, akik elfogadtátok hívásomat, és elzarándokoltatok a mai nap ünnepére, hogy ismét egyek legyetek a szeretetben, amely felétek árad a kegyelemmel.

De köszöntöm mindazokat is, akik ma lélekben vannak jelen, és lélekben kísérték el benneteket e ünnep alkalmával a fájdalom, szenvedés Golgotáján.

Eljött számotokra a várakozás ideje a felkészülésben, testben, lélekben és szívben, hogy nyitott legyen a test, a lélek és a szív, hogy minél többet és többet befogadhass e várakozás kegyelem-ajándékából.

A mai nap tanítás is ezzel kapcsolatos volt felétek¹, hisz, mivel megkezdődött számotokra az új egyházi év, így a tanítás is így jött el felétek: Ki elkészíti Elöttem az utat, nem más, mint János, ki Elöttem született. Hisz a tanítás arról szól, mikor ő már raboskodik.

Ugye, mi a különbség?

Hogy Én, Jézus Krisztus Uratok még nem jöttem színre, de megkezdtem már működésemet. De még nem teljesen ismernek.

János, aki arra volt hivatott, hogy ő az, akiről a próféták azt mondták: Elöttem készíti el az Úr útját. Elindult, hogy ezt cselekedje. És mikor hallott a tettekről a működés által, akkor elküldte tanítványait, hogy bizonyosságot szerezzen, hogy kérdezzék meg: „Ő az, akit vártunk, vagy mást várjunk, aki jön?”

A válasz rövid volt feléje:

– Mondjátok el, amit láttatok, amit hallottatok, amit megtapasztaltatok, hogy a sánták járnak, a vakok látnak, a halottak feltámadtak.

De nem csak ez a legfontosabb tanítás része, ez a megtapasztaláshoz tartozik. De Mi a kegyelem és az ajándék? Hogy a szegényeknek örömhírt hirdetnek.

Örömhír!

Hát ezt várjátok most az örömben, hogy az örömhír jöjjön el szívetekhez, lelketekhez, egész lényetekhez. Mert az örömhír, ha megérinthet benneteket, akkor mindjárt másképp élitek meg a mindennapjaitokat. Akkor örömmel, e várakozásban, vagytok jelen; e várakozás örömeiben felkészültök, hogy valóban az ünnep, amelynek a várakozásában vagyunk, szeretetteljes legyen, örömteli a megtapasztalásában.

De ennek a tanításnak nemcsak ez volt a mondanivalója, hanem, ha figyeltetek, még az is, amikor elmentek már a tanítványai, hogy megvigyék a hírt a

---

¹ A mai napon a Golgota előtti első és második ajándék-tanítás a következő volt: *Keresztelő János kérdése és Jézus Keresztelő Jánosról* (Mt 11,2–10).

raboskodó Jánosnak, akkor megkérdeztem a nép sokaságát – megkérdezem ma tőletek, jelenlévőket, hogy:

– Ti miért mentetek a pusztába, hogy valójában ott mit fogtok látni és meg tapasztalni? Széltől lengedett nádszálat? Ha nem ezt, akkor miért? Hogy finom ruhában járó emberek...? De, aki finom ruhában jár, az a palotában lakik, nem pusztában.

De ha még ez sem volt elég, akkor még mindig fel lehet tenni a kérdést: Hát miért mentetek akkor a pusztába? Hogy prófétát lássatok?

Igen. A prófétáktól prófétábat, aki azért volt küldve, hogy előkészítse az Úr útját.

És ez az Úr eljött. Ugye?

Megszületett a rideg pusztában, hogy elhozhassa a Fényt, a békét, a szeretetet, az örömet, és ezt a várakozásban hétről hétre ugyanígy megtapasztalhattátok a gyertyafény lángjával. Hisz meggyulladt a fény. Nem kell már sötétben járnod, tapogatódnod. Már van egy pici-pici fény, ami miatt már nem tudsz elveszni, eltévedni. El tudsz indulni a fény felé.

Majdan jön a szeretet fényének gyertyája, gyertyalángja. Ha már a kettőt nézed a sötétben, megtapasztalod, hogy „már világosabb van, mint előtte; már nemcsak a fényt veszem észre, hanem megvilágít körülötte a felismeréshez több mindent”.

S akkor közeledtek még jobban a várakozásban, amikor a megkülönböztető szint gyújtjátok, amely az örömet tükrözi.

Ugye, hogy mondtam? A szegényeknek örömet hirdetnek. Most az öröm fénye is meggyullad. S akkor szinte már úgy látjátok: „Ó, már világosságban vagyunk! Most már nem tévedhetünk el, és haladhatunk. És az örömet szívünkbe zárjuk, hogy erőt meríthessünk belőle.”

Majdan jött a következő gyertya fénye, amely a békével erősít meg benneteket, hogy béke legyen szívetekben, lelketekben. Mert ha nincs jelen a béke, akkor hogyan akarsz készülni e vágyakozás várakozásában e csodálatos ünnepre, hogy újra megszülethessen szívetekben és lelketekben a fény, a szeretet, az öröm, amelyet megkoronáz a béke?

Fontos ezen elgondolkodni, hogy vágyakozok-e a várakozásban az ünnep melegségére, vágyakozok-e és várakozok-e a fényre, amely erőt és világosságot ad? Várakozok-e és vágyakozok-e a szeretetre? Mert a szeretet, ha átölel, akkor sok mindent le lehet győzni, küzdeni, mert a szeretet diadalmat tud hozni a testvérek szívéhez, lelkéhez, egész lényéhez, hogy vágyakozok-e a várakozásban a békére, hogy szükséged van-e a testi, lelki, szíved békéjére, ami által másképp kapcsolódsz e vágyakozás-várakozás ünnepéhez, amely már akkor szinte előtted van, és szeretnéd megélni e kegyelmekkel, hogy az ajándék erősítsen meg.

De, ugye, ahogy mondtam, ennek a tanításnak volt még egy szakasza, amikor a kíváncsiság, a kétely, a küzdelem vesz erőt rajtatok, és akkor próbára szeretnétek tenni, hogy: „Milyen vagyok? Milyenek vagyunk? Hiszek-e Benne? Tudom-e követni a jelen tanítást, amelyet megkaphatok?” Vagy azokhoz tartozok,

akiknek felteszem azt a kérdést, hogy: Minek mentetek a pusztába? Mit akartatok látni, megtapasztalni, átérezni?

Szükségetek van-e ezekre a kételyekre? Mert tudjuk, a kétely, a harag, a gyűlölet, az indulatok, azok nem a legjobbat nyújtják számotokra, akkor tudtok eltévedni, és nem észrevenni a fényt, a szeretetet, az örömet, a békét a világosságban.

Fontos elgondolkodni, hogy ti hova tartoztok e várakozás vágyakozásában, kit akartok befogadni, kivel akarsz örömben, szeretetben, békében lenni a fény által. Vagy eltaszítod magadtól e csodálatos kegyelmeket, amelyeket szinte így nyújtani felétek? Mert ha ezek mind jelen vannak, átölelnek, megerősítenek, megmutatják számotokra az igaz, helyes út haladását a küzdelemben. Mert néha lehet küzdelem az élet, de a reményt nem szabad feladni.

És van miben kapaszkodni, mert most is négy kegyelmi ajándékot nyújtottam felétek, és bármelyikbe belekapaszkodsz, akkor már nem veszel el, nem tévedsz el, tudsz haladni a meghívott úton a küldetésed követése révén.

Ma még egy tanítás volt felétek és számotokra, ami már egészen a várakozás vágyakozásában szinte az ünnephez vezet benneteket.²

Hogy is szólt felétek ez a tanítás?

Jézus Krisztus születése így történik, akit most ismét szeretnétek, ha a ti szívetekben megszületne.

Hisz Én, Jézus Krisztus Uratok már egyszer megérkeztem e Földre. Most, hogy a ti szívetekben születhessek meg e megemlékezésben, az eggyé válás szeretetének kegyelmében, Mária, ki jegyese Józsefnek, és kitűnt, hogy gyermeket hordoz Szíve alatt a magzatban. József igaz embernek tartotta magát, nem akarja megszegyenyíteni Máriát, ezért így gondolkodik, tanakodik: „Majd titokban bocsájtom el.”

Ugye, ez a földi gondolkodás a mindennapi életben. Hányszor és hányszor megtapasztalhatjuk mi is a mindennapjainkban.

De ez után jött a kegyelmi ajándék állapota. Álmában, ugye, megjelenik az Úr angyala, és felvilágosította: „Ne félj, József, Dávid fia, elvenni Máriát, hisz a Gyermek a Szentlélektől fogant. Fiút fog szülni, és Jézusnak nevezed, mert a próféták megjövendölték, hogy: »Íme, a Szűz gyermeket fogan, fiút szül, és az Emmánuel nevet adják neki, amely azt jelenti: velünk az Isten.«”

S ez volt a kegyelmi ajándék.

S ez után mit tett József? A szerint cselekedett, ahogy az Úr angyala megadta számára.

Hányszor és hányszor van olyan, hogy ti is, ha imádkoztok, összerakjátok kezeiteket, és feltárjátok kéréseiteket. Lehet, hogy nem mindjárt történik meg a meghallgatás, de az nem azt jelenti, hogy nem figyelek, és nem fogadom el, csak lehet, hogy a tiedtől van hatalmasabb felajánló kérés a segítségnyújtásában, elsőként oda megyek.

---

² A mai napon a Golgota előtti harmadik ajándék-tanítás a következő volt: *Jézus születése* (Mt 1,18–25).

Tehát ezért mondom azt, hogy volt a földi ember gondolkodó menete, aki eltervezi magában, hogyan és miképpen, ahogy ti is sokszor, és utána, ha nyitott vagy, ha felajánlod, ha kéred, akkor jön a segítségnyújtás a kegyelmi ajándékában. És ezt megtapasztalva átéled, és már tudod, hogy ismét megjelent a segítség, tehát: „Nem vagyok egy elveszett földi ember a testvérben. Mert ha én a földi életemben, ugye, tanúságot teszek, akkor valaki figyel reám, és rólam is tanúságot tesznek, és ha szükségem van a segítségre, akkor ez a segítség megjön a kegyelmi ajándék állapotával együtt, a fény melegségének sugarával, amely összeköt bennünket a meghívásunkban, a küldetésünkben, a mindennapokban”.

Így a mai napon fogadjátok kiválasztott Mária testvérem által áldásomat, amely ma hozzátok a fény, a szeretet, az öröm és a béke jelében árad, hogy érezd e négynek a melegségét, amely most átölel, felmelegít, szinte megérinti szívedet, lelkedet, hogy a vágyakozás várakozása valóban elhozza mindazt, amire most készülünk, várakozunk, vágyakozunk, hogy szeretetteljes legyen számunkra az eljövendő ünnep, szívünk nyitottságának befogadásával, az új születés lélek-megerősítésének, kegyelmének működésével.

És így árad felétek most kiválasztott Mária testvérem által áldásom.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelmének ereje e meleg fénysugárral, szeretetével, örömeivel és békéjével áradjon reátok, hogy felmelegítsen, megerősítsen, és így tudjál felkészülni e vágyakozás, várakozás ünnepéhez.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!